

ZARZĄDZENIE Nr 3
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku

z dnia 4 maja 2006r.

w sprawie określenia granic pasa ochronnego Urzędu Morskiego w Słupsku, na terenie Województw Pomorskiego i Zachodniopomorskiego

Na podstawie art. 47 w związku z art. 36 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1991r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (tekst jednolity Dz. U. z 2003r. nr 153, poz. 1502, Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 93, poz. 895, Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683) oraz § 2 ust.3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2003r. w sprawie określenia minimalnej i maksymalnej szerokości pasa technicznego i ochronnego oraz sposobu wyznaczania ich granic (Dz. U. nr 89, poz. 820) zarządza się co następuje:

§ 1

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie miasta Łeby (województwo pomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Poczynając od punktu numer 1, znajdującego się na granicy gmin Choczewo, Wicko oraz miasta Łeba, granica pasa ochronnego biegnie w kierunku zachodnim północną stroną drogi leśnej do punktu numer 2, umiejscowionego po północnej stronie skrzyżowania dróg leśnych. Stąd skręca prostopadle w kierunku południowym i dociera do punktu numer 3, leżącego na linii brzegowej jeziora Sarbsko. Jednocześnie w tym miejscu granica pasa ochronnego wkracza na obszar gminy Wicko. Po raz kolejny pojawia się na terenie miasta Łeba w punkcie numer 6, leżącym na linii brzegowej jeziora Sarbsko. Stąd na niewielkim odcinku biegnie w linii prostej do punktu numer 7 – skrzyżowania ulicy Nadmorskiej z drogą lokalną biegnącą w kierunku morza. Tutaj granica załamuje się w kierunku zachodnim i wiodzie odcinkiem 50-metrowym północną stroną ulicy Nadmorskiej, do skrzyżowania w/w ulicy z drogą leśną w punkcie numer 8. Z tego miejsca kieruje się na zachód północną stroną drogi leśnej do punktu numer 9, leżącego po północnej stronie skrzyżowania dróg leśnych. Odtąd granica pasa pokrywa się z północną stroną drogi leśnej, dochodząc do punktu numer 10, położonego na skrzyżowaniu ulic Brzozowej z Dojazdową.

W punkcie numer 10 granica pasa ochronnego załamuje się w kierunku południowym i biegnie wschodnią stroną ulicy Dojazdowej do punktu numer 11 – północny brzeg kanału Chełst. Tutaj odzyskuje kierunek zachodni i wiodzie północnym brzegiem kanału do punktu numer 12 – granicy portu. Odtąd granica pasa ochronnego pokrywa się z granicą portu. Następnie przecina nurt kanału Chełst i zmierza na zachód wzdłuż ulicy Wybrzeże. Na wysokości ujścia kanału do Łeby załamuje się w kierunku południowym, zmierzając do punktu numer 13 – skrzyżowania ul. H. Sienkiewicza z południowo- wschodnim krańcem mostu na Łebie. Tym samym granica pasa ochronnego kończy współbieżność z granicą portu. Odtąd kieruje się na południowy zachód wschodnim brzegiem rzeki Łeba, do punktu numer 14, leżącego na granicy Słowińskiego Parku Narodowego. Stąd, trzymając się wschodniego brzegu Łeby, dociera do punktu numer 15 – ujścia Łeby do jeziora Łebsko. Z tego miejsca granica pasa pokrywa się z linią brzegową jeziora Łebsko, zmierzając w kierunku północnym do punktu numer 16, leżącego na skrzyżowaniu granic gmin Wicko i Smołdzino oraz miasta Łeby. Tym samym granica pasa ochronnego kończy swój przebieg na terenie miasta Łeba i wkracza na obszar gminy Smołdzino.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:

- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-47-D-b-4, N-33-47-D-d-2, N-33-48-C-a-3, N-33-48-C-a-4, N-33-48-C-b-2, N-33-48-C-b-3, N-33-48-C-b-4, N-33-48-C-c-1, N-33-48-C-c-2;
- b. wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 304.341, 304.342.

§ 2

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Wicko (województwo pomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Odlądowa granica pasa ochronnego na obszarze gminy Wicko przebiega od punktu numer 3, leżącego na linii brzegowej jeziora Sarbsko, a jednocześnie na granicy administracyjnej miasta Łeba i gminy Wicko. Następnie na odcinku około 100 m biegnie w linii prostej na południe, do punktu numer 4. Odtąd granicę pasa ochronnego stanowi linia łamana, wiodąca równolegle do północnych brzegów jeziora Sarbsko (w odległości około 100 m), zmierzająca do punktu numer 5. W punkcie numer 5 granica załamuje się pod kątem prostym, zmieniając przy tym kierunek na północny i biegnie do punktu numer 6. Tutaj granica pasa ochronnego kończy swój przebieg na terenie gminy Wicko i wkracza na obszar miasta Łeby.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:

- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-47-D-b-4, N-33-47-D-d-2, N-33-48-C-a-3, N-33-48-C-a-4, N-33-48-C-b-2, N-33-48-C-b-3, N-33-48-C-b-4, N-33-48-C-c-1, N-33-48-C-c-2;
- b. wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 304.341, 304.342.

§ 3

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Smołdzino (województwo pomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Poczynając od punktu numer 16, położonego na skrzyżowaniu granic gminy Wicko i Smołdzino oraz miasta Łeba, granica pasa ochronnego biegnie na niewielkim odcinku w kierunku południowo-zachodnim, wzdłuż granicy administracyjnej w głąb jeziora Łebsko do punktu nr 17. Tutaj zmienia kierunek na północny i dociera do punktu numer 18. Z tego miejsca granica pasa ochronnego biegnie równolegle (w odległości około 100 m) do północnych brzegów jeziora Łebsko, aż do punktu numer 19. Tutaj zmienia kierunek na północno-zachodni i osiąga skrzyżowanie dróg leśnych (punkt numer 20). Stąd skręca ku zachodowi i wiedzie wzdłuż północnej strony drogi leśnej, osiągając w punkcie numer 21 skrzyżowanie dróg śródleśnych. Następnie granica pokrywa się z północnym skrajem drogi, prowadzącej przez Smołdziński Las, aż do punktu numer 22. W tym miejscu zmienia kierunek na zachodni, biegnie wzdłuż drogi lokalnej, przez miejscowość Czołpino i osiąga skrzyżowanie w/w drogi z drogą prowadzącą z miejscowości Smołdziński Las do morza (punkt numer 23). Następnie utrzymując kierunek zachodni pokrywa się z drogą leśną,

a jednocześnie wiedzie wzdłuż granicy rezerwatu Mierzeja, aż do punktu numer 24. Tutaj granica załamuje się w kierunku południowo-zachodnim i biegnie północno-zachodnią stroną drogi do punktu numer 25, położonego na skrzyżowaniu dróg leśnych, następnie w tym samym kierunku zmierza do punktu nr 26. Stąd granica pasa ochronnego wiedzie równoległe do linii brzegowej jeziora Dołgie Wielkie (w odległości około 100 m od brzegu jeziora), mija punkt numer 27, w którym załamuje się na południowy wschód i dociera do punktu numer 28. W tym miejscu granica zmienia kierunek na południowy i biegnie w głąb łądu do skrzyżowania dróg leśnych (punkt numer 29).

W punkcie numer 29 granica pasa ochronnego załamuje się pod kątem prostym w kierunku zachodnim i biegnie drogą leśną do rozwidlenia dróg w punkcie numer 30. Tutaj ponownie zmienia kierunek, zmierzając drogą leśną do kolejnego skrzyżowania, wzdłuż granicy rezerwatu Mierzeja. Z punktu numer 31 prowadzi przez wody Północnej Zatoki (w odległości 100 m od linii brzegowej), do punktu numer 32 – na północnym brzegu kanału łączącego w/w zatokę z jeziorem Gardno. Dalej granica zmierza do punktu numer 33, położonego przy ujściu kanału do jeziora Gardno, a następnie przez punkt numer 34, biegnie równoległe do północnych brzegów jeziora Gardno (w odległości około 100 m od linii brzegowej). Na wysokości ujścia Łupawy do jeziora Gardno (punkt numer 35) zmierza w linii prostej do brzegów w/w jeziora, a następnie pokrywając się na niewielkim odcinku z granicą gminną, zmierza do punktu numer 36. W tym miejscu granica pasa ochronnego przecina granicę administracyjną, kończąc tym samym przebieg na obszarze gminy Smołdzino i wkraczając na teren gminy Ustka.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:

- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-47-C-c-3, N-33-47-C-c-4, N-33-47-C-d-1, N-33-47-C-d-2, N-33-47-C-d-3, N-33-47-C-d-4, N-33-47-D-b-3, N-33-47-D-b-4, N-33-47-D-c-1, N-33-47-D-c-2, N-33-47-D-c-3, N-33-47-D-c-4, N-33-47-D-d-1, N-33-47-D-d-2, N-33-47-D-d-3, N-33-48-C-a-3, N-33-48-C-c-1, N-33-59-A-a-1, N-33-59-A-a-2, N-33-59-A-b-1;
- b. wydaną przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerze: 304.331.

§ 4

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Ustka (województwo pomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Odlądowa granica pasa ochronnego na terenie gminy Ustka przebiega od punktu numer 36, położonego na linii brzegowej jeziora Gardno. Stąd w linii prostej zmierza w kierunku zachodnim do punktu numer 37, położonego u wylotu ulicy Kalinowej (miejscowość Rowy). Dalej, pokrywając się z północno-wschodnim skrajem w/w ulicy, dociera do skrzyżowania z ulicą Bałtycką w punkcie numer 38. Następnie zmieniając kierunek na południowo-zachodni granica pasa biegnie południową stroną ulicy Bałtyckiej, aż do kolejnego punktu numer 39 – skrzyżowania z drogą polną. Stąd w linii prostej zmierza do wyraźnego załamania rowu gruntowego i odtąd pokrywa się z jego przebiegiem, aż do przepustu w punkcie numer 40. Od tego miejsca granica pasa ochronnego wyznaczona jest przez północno-zachodnią stronę drogi lokalnej, następnie przechodzi przez skrzyżowanie w punkcie numer 41. Dalej, na niewielkim odcinku, kontynuuje swój przebieg po północnej stronie drogi, aż do punktu numer 42, położonego po wschodniej stronie skrzyżowania w/w drogi z drogą asfaltową.

łączącą miejscowości Objazda i Dębina. Następnie na odcinku około 0,10 km pokrywa się z drogą polną, a w punkcie numer 43 osiąga skrzyżowanie tej drogi z drogą gruntową wiejską, łączącą miejscowości Machowinko i Dębina. Odtąd linią łamaną zmierza do kolejnego punktu numer 44, będącego miejscem zmiany kierunku przebiegu granicy pasa ochronnego z południowo-zachodniego na zachodni. Stąd przez punkty numer 45, 46, 47 biegnie przez teren lasu, trzymając się jego południowej granicy i zmierza do punktu numer 48, znajdującego się po północno-zachodniej stronie skrzyżowania drogi leśnej z drogą lokalną, łączącą Folwark Agata z miejscowością Poddąbie. Następnie, utrzymując kierunek zachodni, osiąga punkt numer 49, umiejscowiony na przecięciu przedłużenia rowu melioracyjnego z drogą leśną. Tutaj granica pasa ochronnego skręca na południe i wiedzie wzdłuż rowu, aż do punktu numer 50 – przepustu rowu. Stąd przez punkt numer 51 (skrzyżowanie dróg śródleśnych) zmierza w kierunku północno-zachodnim do punktu numer 52, położonego na przecięciu z rowem, będącym dopływem rzeczki Orzechówki. Dalej na odcinku około 0,4 km biegnie w górę w/w rowu, do punktu numer 53. Następnie linią łamaną w kierunku północno-zachodnim zmierza do kolejnego punktu numer 54 – skrzyżowania drogi leśnej z drogą lokalną do miejscowości Wytowno. Stąd granica pasa ochronnego pokrywa się z w/w drogą lokalną, przechodzi przez miejscowość Zapadłe i osiąga skrzyżowanie w punkcie numer 55. Stąd granica pasa ochronnego zmierza w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż północno-zachodniego skraju drogi łączącej miejscowości Przewłoka i Zapadłe. W punkcie numer 56 osiąga przepust pod w/w drogą, biegnie wzdłuż rowu melioracyjnego do następnego przepustu, a następnie północno-zachodnim skrajem drogi gruntowej zmierza do punktu numer 57. Stąd wzdłuż drogi polnej, mija przepust, dalej wzdłuż rowu gruntowego zmierza do punktu numer 58, leżącego po południowej stronie ulicy Grota – Roweckiego, na przedłużeniu w/w rowu. Odtąd wiedzie wzdłuż południowej strony ulicy Grota – Roweckiego i osiąga punkt numer 59, leżący na skrzyżowaniu w/w ulicy z drogą leśną. Tym samym granica pasa ochronnego wkracza na teren miasta Ustka.

Po raz drugi granica pasa przekracza granicę gminną w punkcie numer 70, w odległości około 0,10 km od skrzyżowania drogi lokalnej prowadzącej do Lędowo – Osiedle i utwardzonej drogi dojazdowej do wysypiska śmieci. Stąd biegnie w kierunku zachodnim południowym skrajem drogi lokalnej Ustka – Modlinek do punktu numer 71 i dalej do punktu numer 72 – skrzyżowania z drogą łączącą Modlinek z morzem. Z tego miejsca w linii prostej kieruje się do punktu numer 73, leżącego na północnym brzegu rowu gruntowego. Odtąd biegnie linią prostą północnym skrajem w/w rowu, aż do punktu numer 74 – przecięcia z zachodnim brzegiem kanału Potynia. Stąd na niewielkim odcinku granica pasa wiedzie wzdłuż w/w kanału, aż do punktu numer 75 – skrzyżowania drogi leśnej z zachodnim brzegiem kanału Potynia. Tutaj załamuje się, biegnie wzdłuż drogi leśnej i osiąga przecięcie tejże drogi z linią energetyczną w punkcie numer 76. Stąd, utrzymując kierunek zachodni, wiedzie wzdłuż linii elektroenergetycznej, następnie biegnie przez las do punktu numer 77. Tutaj granica pasa ochronnego kończy swój przebieg na terenie gminy Ustka i wkracza na obszar gminy Postomino.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:

- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-47-C-c-3, N-33-47-C-c-4, N-33-58-B-a-4, N-33-58-B-b-3, N-33-58-B-b-4, N-33-58-B-c-2, N-33-58-B-d-1, N-33-58-B-d-2, N-33-59-A-a-1, N-33-59-A-a-2, N-33-59-A-a-3, N-33-59-A-a-4, N-33-59-A-b-1;
- b. wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 313.141, 313.142, 313.144, 313.212, 313.213, 313.214, 313.231.

§ 5

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie miasta Ustka (województwo pomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Odlądowa granica pasa ochronnego na terenie miasta Ustka ma swój początek w punkcie numer 59, czyli na przecięciu południowej strony ulicy Grota – Roweckiego z drogą leśną. Stąd kontynuuje swój przebieg południową stroną ulicy Grota – Roweckiego, aż do punktu numer 60 (skrzyżowanie południowych krawędzi ulic Grota – Roweckiego i Sportowej). Dalej biegnie południowym skrajem ulicy sportowej i dochodzi do skrzyżowania z ulicą Słupską (punkt numer 61). Następnie przecina ulicę Słupską i dalej na niewielkim odcinku biegnie wzdłuż ogrodzenia trwałego, linii elektroenergetycznej, osiągając punkt numer 62, tj. przecięcie linii energetycznej WN z linią kolejową. W tym miejscu granica pasa zmienia kierunek z zachodniego na północno-zachodni i pokrywa się z torami kolejowymi, zmierzając do skrzyżowania z drogą prowadzącą do portu (punkt numer 63). Dalej, trzymając się wschodniej strony w/w drogi, osiąga most na rzece Słupia i południową jego krawędzią zmierza do punktu numer 64 – skrzyżowania z ulicą Dąbrowską. Odtąd na odcinku około 0,26 km granica pasa ochronnego pokrywa się z północno-wschodnią stroną ulicy Dąbrowskiej, aż do skrzyżowania z ulicą Wilczą (punkt numer 65). Następnie, trzymając się południowej krawędzi ulicy Wilczej, dociera do punktu numer 66. Tutaj przecina w/w ulicę i dociera do polnej drogi na skraju lasu. Odtąd pokrywa się z drogą polną i kontynuuje swój przebieg w kierunku zachodnim, przez punkt numer 67, do skrzyżowania południowej strony drogi prowadzącej do Lędowo – Osiedle i drogi prowadzącej do leśniczówki „Modlinek” (punkt numer 68). Stąd, utrzymując kierunek zachodni, granica pasa biegnie przez las, wzdłuż południowej krawędzi drogi lokalnej, aż do punktu numer 69. Odtąd wiedzie wzdłuż południowej strony drogi prowadzącej na wysypisko śmieci, a w odległości około 0,10 km od punktu numer 69 przecina granicę administracyjną miasta Ustka i wkracza na teren gminy Ustka.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:

- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-58-B-a-4, N-33-58-B-b-3, N-33-58-B-c-2, N-33-58-B-d-1;
- b. wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 313.142, 313.213, 313.231.

§ 6

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Postomino (województwo zachodniopomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Poczynając od punktu numer 77, usytuowanego na granicy gminy Ustka i Postomino, odlądowa granica pasa ochronnego biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż drogi lokalnej, południową jej stroną, do punktu numer 78 (skrzyżowanie z drogą odchodzącą). Następnie przez punkt numer 79, leżący na wysokości skrzyżowania z odchodzącą w kierunku północnym drogą i punkt numer 80 – przepust, dociera do punktu numer 81, położonego na

skrzyżowaniu tej drogi ze wschodnią stroną szosy biegnącej od miejscowości Górsko w kierunku morza. W tym miejscu granica pasa załamuje się w kierunku południowym i dochodzi do punktu numer 82 na wysokości przepustu rowu melioracyjnego, wschodnią stroną szosy biegnącej do miejscowości Górsko. Tutaj granica ponownie się załamuje w kierunku zachodnim i wiedzie rowem melioracyjnym do punktu numer 83 – ujście rowu do jeziora Wicko. Stąd biegnie równolegle do północnych brzegów jeziora Wicko (w odległości około 100 m), aż do punktu numer 84, położonego na linii brzegowej w/w jeziora, na wysokości miejscowości Jezierzany.

Z punktu numer 84 granica pasa ochronnego zmierza na południe zachodnią stroną drogi lokalnej, do punktu numer 85 – skrzyżowanie z szosą prowadzącą do wsi Łącko. Tutaj załamuje się w kierunku zachodnim i biegnie południową stroną szosy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Łącko i Jarosławiec (punkt numer 86). Dalej wiedzie zachodnim skrajem w/w drogi – początkowo w kierunku północnym, a później północno-zachodnim – i dochodzi do punktu numer 87, położonego na styku granic wsi Jezierzany i Naćmierz, na przecięciu południowo-zachodniego brzegu Kanału Głównickiego i południowej strony szosy Jezierzany – Jarosławiec oraz dopływu Głównego Rowu. W tym miejscu granica pasa załamuje się i biegnie początkowo zachodnim brzegiem Głównego Rowu, przechodzi przez punkt numer 88 (skrzyżowanie z rowem melioracyjnym), a następnie wzdłuż północnego brzegu Głównego Rowu, dochodzi do punktu numer 89. Punkt ten jest jednocześnie miejscem styku granic wsi Jarosławiec i Naćmierz. Odtąd biegnie dalej w kierunku zachodnim linią łamaną, północnym i północno-zachodnim brzegiem Głównego Rowu, przez punkty numer 90 i 91 do miejsca, gdzie od strony północnej uchodzi do Głównego Rowu inny rów melioracyjny (punkt numer 92), a następnie osiąga przepust w punkcie numer 93. Tutaj granica pasa ochronnego załamuje się i wiedzie na południe rowem odwadniającym przez punkty numer 94 i 95, osiągając ujście innego rowu melioracyjnego w punkcie numer 96. Stąd zmierza do punktu numer 97, położonego na południowej stronie szosy Rusinowo – Naćmierz i wschodniego brzegu rowu. Następnie linią łamaną wiedzie południowo-wschodnią stroną szosy, przechodzi przez wieś Rusinowo oraz punkt numer 98, położony po wschodniej stronie szosy Rusinowo – Barzowice i dochodzi do punktu numer 99. Punkt ten położony jest po wschodniej stronie w/w szosy, na granicy gmin Postomino i Darłowo. Tym samym granica pasa ochronnego kończy swój przebieg na terenie gminy Postomino.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000, wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 313.132, 313.134, 313.141, 313.142, 313.143, 313.144, 313.312.

§ 7

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Darłowo (województwo zachodniopomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Odlądowa granica pasa ochronnego na obszarze gminy Darłowo przebiega od punktu numer 99, tj. od granicy gminy Postomino, wzdłuż drogi gruntowej w kierunku północno-zachodnim do punktu numer 100. Tutaj skręca na południowy zachód, kontynuuje przebieg drogą gruntową i dochodzi do punktu numer 101 – skrzyżowania z drogą lokalną. W tym miejscu załamuje się i na niewielkim odcinku pokrywa się ze wschodnim skrajem w/w drogi

lokalnej prowadzącej do miejscowości Barzowice. W odległości około 0,35 km na południe od punktu numer 101, granica pasa ochronnego osiąga skrzyżowanie z drogą polną (punkt numer 102). Tu ponownie zmienia kierunek na południowo-zachodni i biegnie drogą gruntową wzdłuż linii brzegowej jeziora Kopań. W punkcie numer 103 osiąga skrzyżowanie drogi polnej z drogą lokalną w miejscowości Kopań. Odtąd pokrywa się ze wschodnią stroną drogi przechodzącej przez miejscowość Kopań, aż do skrzyżowania dróg w miejscowości Cisowo (punkt numer 104). Tutaj granica pasa ochronnego zmienia kierunek na południowo-zachodni, dochodząc do punktu numer 105. Stąd biegnie wzdłuż linii energetycznej, aż do drogi w miejscowości Trzmielewo. Następnie wiedzie wzdłuż drogi gruntowej do punktu numer 106, gdzie załamuje się pod kątem prostym i biegnie na południe, przecinając granicę administracyjną miasta Darłowa.

Po raz drugi granica pasa ochronnego wchodzi na teren gminy Darłowo w odległości około 1 km na północny wschód od punktu numer 114. W punkcie numer 114 granica pasa ochronnego załamuje się w kierunku zachodnim i wiedzie wzdłuż drogi gruntowej do punktu numer 115, gdzie osiąga drogę utwardzoną i docierając do skrzyżowania zmienia kierunek na południowy, biegnąc wschodnią stroną drogi utwardzonej. Następnie osiąga przepust w punkcie numer 116 i odtąd pokrywa się z nurtem Nowego Rowu. Kierując się ku brzegom jeziora Bukowo, osiąga ujście Nowego Rowu do w/w jeziora (punkt numer 117). Stąd granica pasa biegnie równolegle do północnych brzegów jeziora Bukowo, w odległości około 100 metrów od linii brzegowej, aż do punktu numer 118 – ujścia cieku zasilającego jezioro. Z tego miejsca kieruje się w górę cieku na południe, a w odległości około 0,35 km załamuje się i biegnie na niewielkim odcinku wzdłuż rowu odwadniającego, do punktu numer 119. W tym miejscu granica pasa ochronnego kończy swój przebieg na terenie gminy Darłowo i wkracza na obszar gminy Mielno.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:

- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-57-D-a-4, N-33-57-D-b-3, N-33-57-D-c-2, N-33-57-D-d-1, N-33-69-A-b-2, N-33-69-A-b-4;
- b. wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 312.442, 312.444, 313.134, 313.311, 313.312, 313.331, 313.333, 322.222.

§ 8

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie miasta Darłowo (województwo zachodniopomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Od punktu nr 107, granica pasa ochronnego biegnie wzdłuż granic administracyjnych miasta Darłowo pierwotnie na zachód, następnie na północ, znowu na zachód i ostatecznie na północny zachód, osiągając punkt nr 108 w miejscu, w którym droga gruntowa przecina granicę miasta. Stąd granica pasa przebiega wzdłuż tej drogi około 280 metrów w kierunku zachodnim, osiągając punkt nr 109 (skrzyżowanie dróg gruntowych). Dalej granica przecina otwarty teren, biegnąc prostoliniowo na południowy zachód do punktu nr 110 (wschodni narożnik parkingu przy Parku Wodnym), a następnie skręca na południowy wschód i po około 300 metrach osiąga punkt nr 111 na skrzyżowaniu dróg. W tym miejscu granica pasa ochronnego ponownie zmienia kierunek na południowo-zachodni i przebiega wzdłuż drogi gruntowej do ulicy Conrada, którą przekracza przy przepompowni, osiągając granicę portu morskiego w punkcie nr 112. Dalej biegnie wzdłuż wschodniej i południowej granicy portu,

aż do mostu na rzece Grabowa (punkt nr 113). Tam skręca na południe i biegnąc wzdłuż wschodniego brzegu Grabowej, po niemal 2 kilometrach przecina granicę administracyjną i kończy swój przebieg na terenie miasta Darłowa, wkraczając tym samym ponownie na obszar gminy Darłowo.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:
- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-57-D-a-4, N-33-57-D-b-3, N-33-57-D-c-2, N-33-57-D-d-1;
  - b. wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 313.311, 313.312.

§ 9

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Mielno (województwo zachodniopomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Granica pasa ochronnego zaczyna swój przebieg na terenie gminy Mielno w punkcie numer 119 – „źródło” rowu melioracyjnego. Stąd w linii prostej łączy się z drogą śródlęsną, a następnie wiedzie zachodnią stroną drogi prowadzącej do miejscowości Łazy, dochodząc do punktu numer 120. Tutaj załamuje się w kierunku zachodnim i biegnie przesieką przez Las Łazowski, aż do punktu numer 121. W tym miejscu granica pasa ponownie zmienia kierunek i pokrywa się z rowem odwadniającym. Następnie z punktu numer 122 skręca na zachód i wzdłuż rowu oraz drogi utwardzonej, kieruje się ku brzegom jeziora. Dalej mija skrzyżowanie dróg w punkcie numer 123 i w linii prostej osiąga linię brzegową jeziora Jamno. Odtąd granica pasa ochronnego wiedzie równolegle do północnych brzegów w/w jeziora (w odległości około 100 m od linii brzegowej), aż do punktu numer 124.

Punkt numer 124 stanowi przepompownia wody, skąd granica pasa ochronnego biegnie na niewielkim odcinku wzdłuż wału przeciwpowodziowego. Następnie przez stację transformatorową wiedzie wzdłuż linii wysokiego napięcia, zmierzając do punktu numer 125. Z tego miejsca granica pasa ochronnego biegnie na zachód południową stroną drogi dojazdowej do nieczynnego wysypiska śmieci, dochodząc do skrzyżowania z ulicą Lechitów (droga numer 165), przecina ją i wiedzie na niewielkim odcinku jej zachodnią stroną, do punktu numer 126. Stąd, utrzymując kierunek zachodni, pokrywa się z drogą polną. Następnie na skrzyżowaniu dróg gruntowych załamuje się pod kątem prostym i dociera do punktu numer 127. Tutaj skręca ponownie i biegnie na niewielkim odcinku wzdłuż linii elektroenergetycznej. Potem załamuje się na zachód, wzdłuż drogi gruntowej, przecina drogę prowadzącą do Mielenka i osiąga punkt numer 128. W tym miejscu granica pasa ochronnego zmienia kierunek na północno-zachodni, biegnie północną krawędzią drogi lokalnej z Kazimierza Pomorskiego do Gąsek. W punkcie numer 129 dociera do skrzyżowania z drogą do Mielenka. Odtąd granica pasa wiedzie na zachód północną stroną drogi do Gąsek, równolegle do wybrzeża Bałtyku, zmierzając do punktu numer 130. Tutaj, na wysokości przepustu rowu gruntowego, skręca i kontynuuje bieg wzdłuż drogi gruntowej wiejskiej, która przechodzi w drogę utwardzoną. Następnie osiąga skrzyżowanie dróg w punkcie numer 131 i zmierza dalej drogą polną w kierunku zachodnim do punktu 132, a stąd wschodnim skrajem drogi na południe, do przepustu w punkcie numer 133. W odległości około 0,7 km na południe od punktu 132, granica pasa ochronnego kończy swój przebieg na terenie gminy Mielno i wkracza na obszar gminy Będzino.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:

- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-68-B-b-4, N-33-68-B-c-2, N-33-68-B-d-1, N-33-68-B-d-2, N-33-69-A-a-3, N-33-69-A-a-4, N-33-69-A-b-1, N-33-69-A-b-2, N-33-69-A-b-3, N-33-69-A-b-4, N-33-69-A-c-1, N-33-69-A-c-2, N-33-69-A-d-1;
- b. wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 312.444, 322.222.

§ 10

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Będzino (województwo zachodniopomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Granica pasa ochronnego przecina granicę administracyjną gminy Będzino w punkcie numer 133 – skrzyżowanie drogi gruntowej z drogą prowadzącą do miejscowości Gąski. Odtąd pokrywa się z granicą gminną, zmierzając w kierunku północno-zachodnim do punktu numer 134. Następnie biegnie skrajem terenu podmokłego, aż do rowu melioracyjnego (punkt numer 135). Dalej granica pasa ochronnego – wzdłuż rowu gruntowego – kieruje się na zachód do punktu numer 136 – przepustu pod drogą prowadzącą do miejscowości Pleśna. Następnie na odcinku około 0,25 km kontynuuje swój przebieg wzdłuż rowu odwadniającego, przecina wały przeciwpowodziowe i osiąga ciek Baba (punkt numer 137). W tym miejscu granica pasa ochronnego zmienia swój kierunek na południowo-zachodni, i zmierza do punktu numer 138 (przepust pod drogą prowadzącą do miejscowości Kładno), pokrywając się z nurtem cieku Baba. Stąd biegnie wzdłuż linii brzegowej starorzecznego zbiornika wodnego. Następnie w linii prostej od najdalej wysuniętego na południowy-zachód punktu zbiornika wodnego, granica pasa przecina wał przeciwpowodziowy, nurt Czerwonej, kolejny wał i dociera do kanału w punkcie numer 139. Dalej – wzdłuż brzegu kanału – mija przepust i dociera do stacji przepompowni wody (punkt numer 140). Z tego miejsca kieruje się ku drodze dojazdowej do przepompowni i na odcinku około 0,25 km pokrywa się z południowo-wschodnim skrajem tej drogi, aż do punktu numer 141 – skrzyżowania z drogą lokalną, przechodzącą przez Łasin Koszaliński. Następnie przecina w/w drogę lokalną i biegnie przez punkt numer 142, jednocześnie pokrywając się z granicą administracyjną. W punkcie numer 143 granica pasa ochronnego przecina granicę administracyjną gminy Będzino i wkracza na teren gminy Ustronie Morskie.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000, wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-68-B-b-4, N-33-68-B-c-1, N-33-68-B-c-2, N-33-68-B-c-3, N-33-68-B-d-1, N-33-68-B-d-2, N-33-69-A-c-1.

§ 11

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Ustronie Morskie (województwo zachodniopomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Linia granicy pasa ochronnego wkracza na teren gminy Ustronie Morskie w punkcie numer 143, tj. w miejscu przecięcia granicy administracyjnej gminy z drogą krajową nr 11. Następnie pokrywa się z południową stroną w/w drogi, biegnie przez skrzyżowanie ulic Kolejowej z Kołobrzeską (punkt numer 144) i dalej w kierunku zachodnim równoległe do linii brzegowej Morza Bałtyckiego. W odległości około 0,75 km od skrzyżowania dróg w miejscowości Bagicz, granica pasa ochronnego wychodzi poza granicę administracyjną gminy Ustronie Morskie i wchodzi na teren miasta Kołobrzeg.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000, wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-68-A-c-4, N-33-68-A-d-2, N-33-68-A-d-3, N-33-68-A-d-4, N-33-68-B-c-1, N-33-68-B-c-2, N-33-68-B-c-3, N-33-68-C-b-1.

§ 12

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie miasta Kołobrzeg (województwo zachodniopomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Granica pasa ochronnego przekracza teren miasta Kołobrzeg w odległości około 1,5 km od skrzyżowania drogi krajowej nr 11 (ulica Koszalińska) z ulicą Kresową. Stąd prowadzi wzdłuż południowego skraju ulicy Koszalińskiej, przez obszary leśne, mija Ośrodek Sanatoryjny „Podczele” i osiąga przejazd kolejowy w punkcie numer 145. Dalej przebiega południową stroną linii kolejowej, mija skrzyżowanie z ulicą Wschodnią (punkt numer 146), wzdłuż południowej krawędzi ulicy 4 Dywizji Wojska Polskiego, mija kemping i osiąga skrzyżowanie z ulicą Fredry w punkcie numer 147. Następnie na niewielkim odcinku pokrywa się ze wschodnią stroną ulicy Fredry, a na przejeździe kolejowym załamuje się i ponownie biegnie południowym skrajem linii kolejowej. Potem mija lokomotywnię, wchodzi w ulicę Kolejową i południowym jej brzegiem dociera do punktu numer 148 – skrzyżowania z ulicą Solną. Odtąd granica pasa ochronnego zmienia kierunek na południowo-zachodni i biegnie w linii prostej zachodnią stroną ulicy Solnej, przecina nurt Parsęty i Kanału Drzewnego i dociera do skrzyżowania z ulicą Jedności Narodowej (punkt numer 149). Następnie na niewielkim odcinku przebieg pasa pokrywa się z północnym skrajem ulicy Jedności Narodowej, przecina przejazd kolejowy i ponownie biegnie wzdłuż linii kolejowej. Dalej łagodnym łukiem skręca w bocznice kolejową, dochodząc do ogrodzenia trwałego w punkcie numer 150. Z tego miejsca wiedzie wzdłuż ogrodzenia terenu bazy dystrybucji paliw, aż do ulicy Wylotowej (punkt numer 151). Tutaj granica pasa ochronnego odzyskuje kierunek zachodni i biegnie w linii prostej południowym skrajem ulicy Wylotowej do granicy miasta Kołobrzeg (punkt numer 152).

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:
  - a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-67-D-b-2, N-33-68-A-c-3, N-33-68-A-c-4, N-33-68-A-d-2, N-33-68-A-d-3, N-33-68-A-

- d-4, N-33-68-C-a-1, N-33-68-C-a-2, N-33-68-C-b-1;
- b. wydaną przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerze: 322.132.

§ 13

1. Określa się granice pasa ochronnego na terenie gminy Kołobrzeg (województwo zachodniopomorskie) poprzez ogłoszenie opisu topograficznego jak poniżej:

Poczynając od punktu numer 152, granica pasa ochronnego na odcinku około 0,38 km przybiera kierunek południowy i wiedzie wzdłuż granicy administracyjnej, tym samym wkraczając na obszar gminy Kołobrzeg. Osiągnąwszy punkt numer 153 – skrzyżowanie ulicy Zachodniej i Kołobrzesckiej – załamuje się pod kątem prostym i biegnie południową stroną szosy z Kołobrzegu do Dźwirzyna, zmieniając przy tym kierunek na zachodni. Dalej przechodzi przez skrzyżowanie w miejscowości Grzybowo (punkt numer 154), pokrywa się z południowym skrajem ulicy Jałowcowej, a następnie skręca w ulicę Borkowską i dociera do punktu numer 155. Stąd prowadzi południową stroną ulicy Ogrodowej, aż do punktu numer 156, gdzie wkracza na drogę gruntową. Linia granicy nadal utrzymuje kierunek zachodni z niewielkim uskokiem ku północy na terenie lasu. Dalej osiąga załamanie rowu melioracyjnego (punkt numer 157), którym po zmianie na kierunek południowo-zachodni łączy się z biegiem rzeki Błotnicy w punkcie numer 158. Trzymając się nurtu rzeki, granica pasa ochronnego dociera do przepustu w pobliżu przepompowni wody (punkt numer 159) i dalej obrzeżem ośrodka wypoczynkowego osiąga pomost na jeziorze Resko Przymorskie. Stąd w linii prostej, na odcinku około 0,8 km, zmierza do granicy administracyjnej i kończy przebieg w punkcie numer 160.

2. Opis, o którym mowa w ust. 1, sporządzono w oparciu o wywiad w terenie i mapy topograficzne w skali 1:10 000:

- a. wydane przez Głównego Geodetę Kraju w układzie „1992”, o numerach: N-33-67-D-a-2, N-33-67-D-b-1, N-33-67-D-b-2, N-33-68-A-c-3, N-33-68-A-c-4, N-33-68-A-d-2, N-33-68-A-d-3, N-33-68-A-d-4, N-33-68-C-a-1, N-33-68-C-a-2, N-33-68-C-b-1;
- b. wydane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w układzie „1965”, o numerach: 322.132, 322.134.

§ 14

1. Załącznikiem do niniejszego zarządzenia jest zestaw w/w map topograficznych w skali 1:10 000 wymienionych w paragrafach 1-13 z naniesioną granicą pasa ochronnego w granicach administracyjnych miasta Łeba, gminy Wicko, gminy Smołdzino, gminy Ustka, miasta Ustka, gminy Postomino, gminy Darłowo, miasta Darłowo, gminy Mielno, gminy Będzino, gminy Ustronie Morskie, miasta Kołobrzeg, gminy Kołobrzeg.
2. Załączniki nie podlegają publikacji i znajdują się do wglądu w Inspektoracie Ochrony Wybrzeża Urzędu Morskiego w Słupsku.

§ 15

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2006 roku i podlega publikacji w Dziennikach Urzędowych Województwa Pomorskiego i Zachodniopomorskiego.

Dyrektor Urzędu Morskiego
w Słupsku

Andrzej Szczotkowski
Andrzej Szczotkowski